

DECIZIE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Iuliana Oprea, Ion Druță, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Nevser Agro”, Nicolae Bostan,

în cauza de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Nevser Agro”, la cererea înaintată de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Nevser Agro”, Nicolae Bostan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agroalianța” cu privire validarea popririi.

împotriva hotărârii Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2017 prin care s-a respins cererea de validare a popririi și s-a desființat poprirea,

c o n s t a t ă :

La 19 ianuarie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cahul a depus cererea de intentare a procesului de insolvență față de SRL „Nevser Agro”, motivând că debitorul se află în incapacitate de plată și a admis supra îndatorare la Bugetul Public Național pe impozite, penalitate și sancțiuni fiscale în mărime totală de 84 201,76 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 22 ianuarie 2016 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r. Cahul privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Nevser Agro”.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 08 aprilie 2016 față de SRL „Nevser Agro” a fost intentată procedura simplificată a falimentului și procedura de dizolvare, fiind desemnat în calitate de lichidator – Nicolae Bostan, cu toate împuternicirile și atribuțiile prevăzute de legislația în vigoare.

La 06 martie 2017, lichidatorul SRL „Nevser Agro” în proces de lichidare, Nicolae Bostan a depus cerere privind validarea popririi, solicitând admiterea cererii, validarea popririi pe mijloacele bănești în mărime de 1 881 982,66 lei și încasarea de la terțul poprit SRL „Agroalianța”, în masa debitoare a SRL „Nevser Agro”, pe contul de acumulare al lichidatorului, a datoriei în mărime de 1 881 982,66 lei.

În motivarea cererii de validare a popririi, lichidatorul a menționat că, în rezultatul analizei actelor financiar-contabile a SRL „Nevser Agro” în proces de

insolvabilitate, a constatat că SRL „Agroalianța” dispune de o datorie față de SRL „Nevser Agro” în sumă de 1 881 982, 66 lei, formată în rezultatul neachitării livrărilor efectuate.

Mai mult ca atât, susține că potrivit actului decontărilor reciproce din 27 decembrie 2016 și a listei de inventariere, creanța în sumă de 1 881 982, 66 lei față de SRL „Agroalianța” este inclusă în masa debitoare a SRL „Nevser Agro”, menționând și faptul că până în prezent SRL „Agroalianța” nu și-a onorat obligația de achitare a datoriei acumulate în sumă de 1 881 982,66 lei.

Lichidatorul indică că în vederea înființării popririi a înaintat la 06 februarie 2017 la adresa terțului poprit somație, prin care i-a adus la cunoștință despre înființarea popririi și a solicitat ca în termen de 5 zile de la data comunicării popririi să achite la contul de acumulare a lichidatorului suma datorată. Cu toate că lichidatorul a transmis somația la adresa de sediu, indicată de Camera Înregistrării de Stat, terțul poprit nu a primit somația înaintată, fiind returnată lichidatorului cu mențiunea „plecat”.

Afirmă că, terțul poprit până la înaintarea acțiunii în instanță nu a achitat pe contul de acumulare a lichidatorului și nici nu a consemnat suma datorată.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea lichidatorului SRL „Nevser Agro”, Nicolae Bostan cu privire la validarea poprii față de terțul poprit SRL „Agroalianța” în beneficiul SRL „Nevser Agro”.

S-a desființat poprirea înființată de lichidatorul SRL „Nevser Agro”, Nicolae Bostan față de terțul poprit SRL „Agroalianța” în sumă de 1 881 982,66 lei.

La 17 iulie 2017, lichidatorul SRL „Nevser Agro”, Nicolae Bostan a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate din 30 iunie 2017, solicitând admiterea recursului cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a popririi.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărârea instanței de insolvabilitate neîntemeiată deoarece la examinarea cauzei instanța nu a reținut spre examinare toate probele și argumentele lichidatorului.

A mai indicat că, instanța de insolvabilitate eronat a indicat în hotărâre faptul că, lichidatorul nu a prezentat probe în susținerea cererii de validare a popririi, însă consideră lichidatorul că a prezentat suficiente probe în vederea demonstrării sumei datoriei, prezentând actul de verificare din 27 decembrie 2016 și lista de inventariere a debitorului.

Susține recurentul că suma de 1 882 982,66 lei a fost inclusă ca datorie a terțului poprit, în baza informației privind livrările și procurările impozabile cu TVA.

Totodată a indicat că administratorul SRL „Nevser Agro” nu a prezentat lichidatorului toate actele de evidență contabilă a întreprinderii, mai mult prezentându-le cu întârziere.

Afirmă recurentul că, actul decontărilor reciproce din 27 decembrie 2016 a fost semnat legal doar de către lichidator și nu a fost contrasemnat de către terțul poprit, care nu a s-a prezentat pentru a contrasemna actul.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În consecință, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 iulie 2017, împotriva hotărârii instanței de insolvență din 30 iunie 2017, în termen, în cazul în care copia hotărârii instanței de insolvență a fost expediată în adresa participanților la proces la 11 iulie 2017, potrivit scrisorii de însoțire (f.d. 38).

La 02 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei, SRL „Agroalianța” nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime poziția vis-a-vis de recursul înaintat.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de lichidatorul SRL „Nevser Agro” cu casarea hotărârii instanței de insolvență și remiterea pricinii spre rejudecare, din următoarele considerente

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele pricinii rezultă că, la 19 ianuarie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cahul a depus cererea de intentare a procesului de insolvență față de SRL „Nevser Agro”, motivând că debitorul se află în incapacitate de plată și a admis supra îndatorare la Bugetul Public Național pe impozite, penalitate și sancțiuni fiscale în mărime totală de 84 201,76 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 22 ianuarie 2016 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r. Cahul privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Nevser Agro”.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 08 aprilie 2016 față de SRL „Nevser Agro” a fost intentată procedura simplificată a falimentului și procedura de dizolvare, fiind desemnat în calitate de lichidator – Nicolae Bostan, cu toate împuternicirile și atribuțiile prevăzute de legislația în vigoare.

La 06 martie 2017, lichidatorul SRL „Nevser Agro” în proces de lichidare, Nicolae Bostan a depus cerere privind validarea popririi, solicitând admiterea cererii, validarea popririi pe mijloacele bănești în mărime de 1 881 982,66 lei și încasarea de la terțul poprit SRL „Agroalianța”, în masa debitoare a SRL „Nevser

Agro”, pe contul de acumulare al lichidatorului, a datoriei în mărime de 1 881 982,66 lei.

Însă, prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea lichidatorului SRL „Nevser Agro”, Nicolae Bostan cu privire la validarea poprii față de terțul poprit SRL „Agroalianța” în beneficiul SRL „Nevser Agro”.

S-a desființat poprirea înființată de lichidatorul SRL „Nevser Agro”, Nicolae Bostan față de terțul poprit SRL „Agroalianța” în sumă de 1 881 982,66 lei.

Conform art. 2 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, poprirea reprezintă procedura prin care administratorul insolvenței/ lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

Conform art. 126 alin. (1) – (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/ lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvență/ faliment asupra debitorului.

În context, Colegiul constată că lichidatorul SRL „Nevser Agro”, Nicolae Bostan a expediat în adresa SRL „Agroalianța” la 06 februarie 2017 somația nr. 62 prin care a fost înființată poprirea față de terțul poprit SRL „Agroalianța” pe suma de 1 881 982, 66 lei, acordând un termen de 5 zile pentru achitarea sumei de la primirea acesteia. Conform somației, în temeiul art. 126 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, a fost pusă în vedere terțului poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvenței, suma de bani în mărime de 1 881 982, 66 lei, pe care o datorează SRL „Nevser Agro”. La fel, terțul poprit a fost preîntâmpinat că, dacă la data comunicării somației de înființare a poprii și până la achitarea integrală a obligațiilor față de SRL „Nevser Agro” în procedura falimentului, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, SRL „Agroalianța” nu este în drept să efectueze nici o altă plată sau operațiune care ar putea diminua suma somată, iar orice operațiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somației de înființare a poprii este nulă. Totodată, conform somației menționate, terțul poprit în termen de 5 zile din momentul recepționării somației, a fost obligat să achite la contul de acumulare indicat în somație, suma în mărime de 1 881 982, 66 lei.

Totodată, instanța de recurs constată că somația nr. 62 din 06 februarie 2017 a fost expediată SRL „Agroalianța” la adresa mun. Chișinău, str. Caucaz 22, ap. (of.) 2, cu aviz de recepție (f.d. 4, verso), care însă nu a fost recepționată, fiind

restituită lichidatorului cu indicarea faptului că întreprinderea nu se află la sediul indicat (f.d. 4).

Astfel, Colegiul constată că la materialele cauzei nu se regăsește dovada aducerii la cunoștință terțului poprit SRL „Agroalianța” a somației, mai mult ca atât nici pe parcursul examinării cauzei întreprinderii nu i-au fost aduse la cunoștință actele de procedură efectuate de instanță, fapt care denotă că SRL „Agroalianța” nu cunoaște despre existența litigiului.

Or, potrivit art. 6, alin. (2) Legea insolvenței, în procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare instanței de insolvență în condiții de contradictorialitate. În celelalte cazuri, se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă în măsura în care nu contravin unor dispoziții expres prevăzute de prezenta lege.

Iar, potrivit art. 100, alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

În atare situație se reține că, la materialele cauzei lipsește confirmarea primirii de către SRL „Agroalianța” a cererii de validare și a actelor de procedură.

Totodată, Colegiul reține că la examinarea cauzei instanța de insolvență prematur și eronat a concluzionat asupra netemeinicii acțiunii înaintate, hotărând în sensul respingerii cererii de validare, deoarece lichidatorul nu a prezentat suficiente probe în susținerea cererii.

Însă, instanța de insolvență a lăsat fără apreciere informația nr. 34-2/1-3386 din 12 decembrie 2016 prezentată de Inspectoratul Fiscal de Stat potrivit căreia se denotă că între întreprinderi au avut loc careva tranzacții.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră că nici administratorul insolvenței nu a demonstrat prin probe concludente relațiile economice dintre întreprinderi, iar instanța de insolvență în cadrul procesului nu a creat condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Or, în conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Iar, în sensul art. 26 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

În consecință, în speță se constată că instanța de insolvență nu și-a îndeplinit obligația de a-i comunica cererea de validare și actele de procedură terțului poprit SRL „Agroalianța”, limitându-se doar la expedierea citațiilor și actelor de procedură prin scrisoare cu aviz de recepție, fără a asigura comunicarea actelor și prin alte mijloace de comunicare prevăzute de norma procesuală.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiate argumentele recurentului prin care a indicat că, instanța de insolabilitate eronat a concluzionat asupra netemeinicii cererii, în cazul în care materialele cauzei nu denotă cert dacă în urma relațiilor comerciale dintre SRL „Nevser Agro” și SRL „Agroalianța”, ultima și-a onorat sau nu obligațiunile.

În atare condiții, este de menționat că în cadrul soluționării cauzei probele se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În consecință, Colegiul verificând conținutul hotărârii contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de insolabilitate s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material și procesual pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării cauzei pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe și fără a indica motivele pentru care argumentele invocate în cererea de validare a popririi nu au fost reținute și supuse aprecierii.

Este de menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța de insolabilitate nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat și a casa integral hotărârea instanței de insolabilitate, cu remiterea cauzei civile la re judecare în instanța de insolabilitate, în alt complet de judecată.

La re judecarea pricinii, instanța de insolabilitate, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeinicii acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Nevser Agro”, Nicolae Bostan.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2017, în cauza de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Nevser Agro”, la cererea înaintată de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Nevser Agro”, Nicolae Bostan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agroalianța” cu privire validarea popririi, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Ion Druță

Dumitru Mardari

Galina Stratulat